

Predrag Lasica

Sarkofag Ljubavi

Zena..

sva u zlatu i bronzi

Sa rukama visoko

Po legendi Bozica, zivote nosi

Zakopana preduboko

I dok trazim bestiju istine

Ljubav hoce napolje

Dok kamen sa kamena pomicem

I ja silazim dole

U ogromnoj odaji nezamislivo blago

Oteto, prodato i dato

I u jednoj maloj kutiji

Nezno su dusu spustili

Imala je sve sem srca

I prekrasila zavet

Da ne sme biti vetar i kisa

I zivot ne sme biti zacet

I SVE SU OCI GLEDALE U NJU

U NJENO TELO I HALJINU

I TO JE BOL NEZAMISLIV

DA NE SMES BITI BLIZU

DRAGULJI NEMAJU TE BOJE

I TAKVE USNE NE POSTOJE

LJUBOMORNA BICA

STO NESTAJU PRE ZORE

Sa malo igle i konca
Do kraja ruba je dosla
I priznala...
Kome je posla

Par ptica je prhnulo
U vrtu ambrozije nistvila
Kada su ga nosili ka lomaci
Ona je vristala

Bozanstva su lisena icega
Postis i od gostiju
ili ides na gomilu kostiju
ako izguzvas postelju

papirus bled kao moje lice
meni prica besedu
i zatrpah grobnicu
i ljubav izbledelu

I sam Bog , zakone znadem
Na korak od iste pocasti
Gledam njeno rumeno lice
I cekam mrak kad ce pasti

Dok cela suma pusta zvukove
Urlicem na njoj u agoniji zadovoljstva
Na nas pustaju krvolocne vukove
I to ce zivota da nas kosta

I SVE SU OCI GLEDALE U NJU
U NJENO TELO I HALJINU
I TO JE BOL NEZAMISLIV
DA NE SMES BITI BLIZU

DRAGULJI NEMAJU TE BOJE

I TAKVE USNE NE POSTOJE
LJUBOMORNA BICA
STO NESTAJU PRE ZORE